

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΔΡΙΘ. 8

ΙΔΟΥ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εἰς πάντας τοὺς κοινωνικοὺς τῆς πρωτευούσης κύκλους τὸ κύριον τῆς ἑβδομάδας θέμα, κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα, ἀποτελεῖ τὸ γνωστὸν δράμα τῆς ὁδοῦ ἁγ. Νικοδήμου, αἱ δὲ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ τύπῳ δημοσιεύμεναι νέαι περὶ τῶν προσώπων τοῦ δράματος λεπτομέρειαι, ἐπὶ μᾶλλον ἀναταράσσουσαι τὸν βόρβορον, ἐν ᾧ ἡ κοινωνία ἡμῶν κυλιέται, πληροῦσι τὴν ἀτμοσφαῖραν περισσῆς ἠθικῆς δυσσομίας.

Ὅσοι ἐν βαθεῖα μελαγχολίᾳ παρακολουθοῦσι τὸν προΐοντα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρ' ἡμῖν ἐκφυλισμὸν, οὐδόλως ἐξεπλάγησαν ἐκ τῆς γνώσεως τῶν λεπτομερειῶν, ὅφ' ἄς ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα. Ἐὰν τοιαύτη ἀνθρωποκτονία ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἐτελεῖτο ἐν ἐποχῇ προγενεστέρᾳ, ἄς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ κόσμος ἐπὶ μακρὸν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς καταπλήξεως, τρόμος δὲ θὰ κατελάμβανε τοὺς γονεῖς τῶν δεκατετραετῶν παίδων καὶ τῶν δεκαεξαετῶν μεираκῶν μή τοι τὰ τέκνα των ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν πληροφορηθῶσι περὶ τῶν διατρεξάντων. Σήμερον ὅμως, ὁπότε παιδιάρια, ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν ὁποίων οὐπω ὁ ἴουλος ἐπήνησε καὶ ὧν αἱ περισκελίδες ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ γόνυτος μόνον, ἀσχημονοῦσιν ἀνέδην καὶ ἀναφανδόν, — σήμερον, ὁπότε ἐν τοῖς διαλόγοις τῶν μόλις ὑπερβάντων τὸν οὐδὸν τῆς νηπιακῆς ἡλικίας παιδίων κοινῆ τις καὶ συνήθης κοινολογία εἶναι ἡ αἰσχρολογία καὶ ἡ ἀθεμιτουργία, — σήμερον, ὅτε αὐτοὶ οἱ γονεῖς οὐ μόνον τελοῦσιν ἐν γνώσει τοῦ τοιοῦτου τῶν τεχνίων αὐτῶν προῦρου ἐκφυλισμοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοὶ πολλακίς ἐξωθοῦσι τοὺς δλαστούς των εἰς τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν διαφθοράν, — σήμερον, λέγομεν, ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας τῆς οἰκογενειακῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀνωτέρων λεγομένων κοινωνικῶν στρωμάτων, οὐδεὶς καλῶς γινώσκων τὰ πράγματα καταπλήσεται.

Πολλὰ βεβαίως καὶ πικρὰ ἐχύθησαν δάκρυα ἐπὶ τοῦ νωποῦ τάφου τοῦ φονευθέντος μείρακος, καὶ πολλὴ ἡ ὀδύνη τῆς ἐγκαθέρκτου φονέως καὶ τῶν οἰκείων τῆς. Τὰ δάκρυα ὅμως ταῦτα καὶ ἡ ὀδύνη θὰ ἔπρεπε νὰ μεταβληθῶσιν εἰς κοπετὸν καὶ πόνον συνόλης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, κοπετὸν καὶ πόνον καθαρτικὸν ἀπὸ τῆς ἐν ἡ ἀπὸ τινος διαβιοῦ σαπρίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ᾧ ἐγκαλινδεῖται ἠθικοῦ βορβόρου. Οἱ ἐμπειρογνώμονες μελετῶσι τὰς συνθήκας, ὅφ' ἄς συνετελέσθη τὸ δράμα, καὶ πειραματίζονται ποικιλαχῶς πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ πραγματικοῦ φονέως. Τύποι! Ἡ οὐσία εἶνε μία, καὶ τόσο καταφανής, καὶ τόσο στεντορεῖως κρυψάξει, ὥστε αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ ν' ἀποβαίνωσι περιτταί. Καὶ ἡ οὐσία λέγει, ὅτι ἡ διαπραχθεῖσα ἀνθρωποκτονία ἀποτελεῖ, ἀπλούστατα, τὸ φυσικὸν καὶ ἄμεσον ὀφάνιον τῆς γενικῆς κοινωνικῆς ἀμαρτίας· ὅτι τὰ διὰ τοῦ ἐγκλήματος τοῦτου ἀποκαλυφθέντα δὲν ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν ἐν τῇ ζωῇ τῶν τέκνων καὶ τῶν γονέων, ἀλλὰ ρίπτουσιν, ἀπ' ἐναντίας, ἄπλετον φῶς ἐπὶ τοῦ κρατοῦντος νῦν, ὡς κοινοῦ φαινομένου, οἰκογενειακοῦ ἐκφυλισμοῦ· ὅτι, ἐπομένως, οἱ οὐσιαστικοὶ τοῦ ἐγκλήματος παράγοντες εἶνε ἡ οἰκογενειακὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνηθικότης, τὸ καθ' ἑλοῦ βίτικῶς νοσήσαν παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς οἰκογενειακῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς σχολικῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀγωγῆς.

Ἄς μὴ ἐκπληττώμεθα λοιπὸν καὶ ἄς μὴ θρηνώμεν δρέποντες τοὺς καρπούς, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς αὐτοὶ παρεσκευάσαμεν. Ἐκείνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγνοήσωμεν ἐκ τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἀφορμῆς εἶνε τοῦτο, ὅτι ὁ σάραξ τοῦ ἐκφυλισμοῦ εἰσεχώρησε βαθύτατα εἰς τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὄργανισμὸν καὶ ὑποτρῶγει τὴν ρώμην αὐτοῦ καὶ τὸ σπρίγος ἀπ' αὐτῆς τῆς τρυφερᾶς παιδικῆς ἡλικίας τῶν τέκνων ἡμῶν. Καὶ πάλιν τονίζομεν, ὅτι τὰ ἀποκαλυφθέντα διὰ τοῦ προσφάτου δράματος δὲν ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν, ἐὰν δὲ φαντασθῶμεν τὰς αὐτὰς τῆς ὁδοῦ ἁγ. Νικοδήμου συνθήκας ἐπεκτεινομένας εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἄλ-

λων μειρακίων, μὴ ἀμφιδάλλωμεν ὅτι θὰ παριστάμεθα τραγικοὶ μάρτυρες μυρίων πτωμάτων, ἴσως δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ ὠλοφυρόμεθα ἐπὶ τῶν αἱμοφύρτων λειψάνων τῶν ἰδίων ἡμῶν τέκνων.

Ἄνανήψωμεν ὅθεν ἐκ τοῦ ληθάρχου καὶ σκεφθώμεν σοβαρῶς καὶ σπουδάζωμεν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς καταλαβούσης ἡμᾶς νόσου, ἵνα ἀναστειλῶμεν τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς κοινωνίας ἡμῶν καὶ προλάβωμεν καὶ τοὺς ἠθικοὺς καὶ τοὺς φυσικοὺς θανάτους τῶν σπλάγχων ἡμῶν. Ἡ ἀνηθικότης, ἡ κακοήθεια, ἡ ἔκλυσις πανταχοῦ ἐλλοχεύει: ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ ἐντύπῳ, ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, ἐν ταῖς αἰθούσαις, ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενεῖᾳ. Ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων δὲν γίνεται ἐπὶ τῶν δάσεων τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Ἡ ἐν τῷ σχολεῖν διδασκαλία εἶνε ξηρὰ καὶ τυπικὴ, δὲν δμῖλει εἰς τὰς ψυχὰς, δὲν μεταγγίζει ζωὴν, δὲν φρονιματίζει, δὲν γεννᾷ ἐνθουσιασμοὺς πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλόν, δὲν ἀνασκάπτει μετὰ ζήλου τὰ μεταλλεῖα τῶν κλασσικῶν συγγραμμάτων διὰ νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰ ἐν αὐτοῖς ψήγματα τῶν χρυσῶν διδασκαλιῶν τῶν ἡμετέρων προγόνων. Καὶ τὸ κήρυγμα, ἐξ ἄλλου, καὶ ὁ Κλήρος ὡς μελετήρη σοβαρῶς τί παρέλιπε νὰ ἐπιτελέσῃ πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ οἰκογενείας, καὶ ὡς συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀγνῶν ἑλληνικῶν ἠθῶν, διὰ τὰ ὁποῖα τσαυτὰ τσαυτὰ ἐγκώμια παρὰ τῶν ξένων μετὰ διαθροπτομένης φιλοτιμίας ἠκούομεν.

Γ. Γ.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

«Εὐλόγητός ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πίσης παρακλήσεως» (Β' Κορ. β', 3).

Μακαριώτατε,

Πεφιλημένε ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφε Ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησίας, Κύριε Χρυσόστομε,

Γνωστὰ βεβαίως τυγχάνουσι τῇ τε Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσι τῆς Ἁγίας Συνόδου τῆς πεφιλημένης ὑμῶν ἀδελφῆς Ἐκκλησίας πάνθ' ὅσα συνέβησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι Σερβία καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῆς. Εἶνε γνωστὸν ὑμῖν, ὅτι ἡ Σερβία δεινῶς ἐπίεσθη ὑπὸ ἐχθροῦ ἄρπαγος καὶ προδότου τῆς τοῦ Χριστοῦ δικαιοσύνης, ὅτι δὲ συνέπεια τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης ἀνεστάλη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ

χώρᾳ ἢ τε κρατικὴ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις, ἔτι δ' ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἱερέων καὶ ἀρχιερέων καὶ πλείστον εὐσεβῶν πολιτῶν ἀπανθρώπως ἐδεινοπάθησαν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Καὶ ὁ μὲν ἐν τῇ πατρίδι ἐναπομείνας ὀρθόδοξος λαὸς δεινὰς ὑπέστη δοκιμασίας, ἀπασῶν τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ διαρπαγείσων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον καταστραφείσων ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν πίεσιν τοῦ ἐχθροῦ· τὰ δ' ἐν ταῖς ἐναπολειφθείσαις ἐκκλησίαις ἐν μέσῳ ἐρειπίων περισωθέντα μετὰ τῶν ἑαυτῶν ποιμένων λογικὰ ποιμνία ἐν δάκρυσι προσευχᾶς ἀνέπεμπε πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Ἄλλ' ὁμοίας δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστὸν ἀνέφερον καὶ ὅσοι τῶν πολιτῶν, μετὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ ἡμῶν στρατοῦ εὐρον, καταφυγὴν ἐν ταῖς χώραις τῶν εὐγενῶν ἡμῶν συμμάχων. Ὁ δὲ Κύριος εἰσήκουσε τῶν εὐχῶν τῶν παθόντων καὶ ἐπικατέπεμψε τοῖς πιστοῖς αὐτοῦ τέκνοις τὴν σωτηρίαν.

Οἱ μεγάλοι ἡμῶν σύμμαχοι, τὴν πολεμικὴν εὐστάθειαν καὶ καρτερίαν τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους ἐκτιμῶντες, πλουσίως ἐβοήθησαν καὶ στρατιωτικῶς καὶ δι' ἄλλων πολεμικῶν ἐφοδίων ἐνίσχυσαν τὰ ἐναπολειφθέντα τμήματα τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, οὕτω δ' οὗτος μετὰ μακροχρονίους προσπαθείας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν συμμάχων ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ πατρίδι ἀπολειφθέντων προσφιλῶν οἰκείων. Ὅντως δέ, τῶν ἐχθρῶν κατατροπωθέντων, τοῦ ἐνὸς μετὰ τὸν ἄλλον, ἡ ἡμετέρα πατρίς καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἅπαν τὸ Γένος ἡμῶν ἀπηλευθερώθησαν, τὰ δ' ὄρια τοῦ Κράτους ἡμῶν ἐπεκταθέντα περιέλαβον ἐν ἑαυτοῖς ἅπαντα τὰ τέως ἐπὶ μακροὺς χρόνους δοῦλα τοῦ Ἔθνους ἡμῶν τμήματα.

Μετὰ τὰ ἐνδοξα ταῦτα γεγονότα, τὸ νέον ἡμῶν ἠνωμένον Κράτος πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ἔστρεψεν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρηκτικῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ δὲν παρέλειπε καὶ νὰ παράσχη τρεπὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἀνεκτιμήτους τῷ ἔθνει ἡμῶν παρασχούση ὑπηρεσίας καθ' ὅτι συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐν τῷ χριστιανικῷ πολιτισμῷ πρόοδον αὐτοῦ καὶ ἐστήριξεν αὐτὸ κατὰ τοὺς μακροὺς τῶν δοκιμασιῶν αὐτοῦ χρόνους. Διὰ τοῦτο οἱ τε κυβερνῶντες καὶ τὸ ἔθνος ὅλον καὶ τὸ ἱερατικόν ἔκριναν ἀροῦζον μεγάλῳ καὶ ἐλευθέρῳ Κράτει ὅπως ἐξυψωθῇ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡ περιορῆ, ὡς καλῆς μητρὸς πονησάσης ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἡμέτερον Κράτος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας πρὸ πάντων ἐμερίμνησεν ὅπως πάντα τὰ ὀρθόδοξα τῶν νέων ἡμῶν χωρῶν τμήματα, τὰ τέως ἄλλαις αὐτοκεφάλαις Ἐκκλησίαις ὑπαγόμενα, ἐνωθῶσι κανονικῶς μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἀπετάθη εἰτα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἠτήσατο μετ' ἐπιμονῆς ὅπως τοῦτό τε πληροφορηθῇ καὶ τὰς λοιπὰς δ' ἀδελφὰς Ἐκκλησίας πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εἰς περιωπὴν Πατριαρχείου, ἀναλαμβάνουσης οὕτω τὸ ἀξίωμα, ὅπερ ἐκείνητο

καὶ ἐν τοῖς παλαιῶς χρόνοις ἐν τῷ ποτὲ ἡμετέρῳ Κράτει, ὡς καὶ βραδύτερον, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δουλείας.

Καὶ προκείμενης μὲν τῆς κανονικῆς τῶν ὀρθοδόξων περιφερειῶν τῶν νέων ἐδαφῶν τῆς χώρας ἡμῶν ἐνώσεως, εἰς ταύτην συνήνεσαν ἢ τε Ἁγία Μεγάλη Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τῆς Βουκοβίνας — Δαλματικῆς, ὁμοφώνως δ' ἀνταποκριθέντα εἰς τὸν πόθον τοῦτον τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τὰ τμήματα ταῦτα εἶνε ἤδη ἐντελῶς ἠνωμένα μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν συνεχωνεύθησαν καὶ αἱ τῶς αὐτοκέφαλοι Σερβικαὶ Ἐκκλησίαι, ἢτοι ἡ τοῦ Μαυροβουνίου, ἢ τοῦ Καρλοβιταίου, καὶ ἡ αὐτόνομος τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐξάρσεως τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εἰς περιωπὴν Πατριαρχείου, ἡ Ἁγία Μήτηρ Ἐκκλησία καὶ εὐθύς μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀνταπεκρίθη εἰμενῶς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἶτα δ' εἰς τὴν ἐκδοσὶν προέβη τοῦ σχετικοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑπὸ τοῦ Κράτους δ' ἡμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας ληφθεῖσης ὑπ' ὄψει τῆς δημοθυμοῦ ἐπιθυμίας καὶ τοῦ πολιτικῶς ἐνωθέντος Σερβικοῦ λαοῦ ὅπως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἀνακηρυχθῆ εἰς Πατριαρχεῖον, ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωσις τῆς ἐπιθυμίας ταύτης. Οὕτω δὲ τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀρχιερέων, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Ἀρχὴν, βασιζόμενον τὸ μὲν εἰς τὴν δόξαν ταύτην ἀπαιτήσιν τοῦ ἔθνους τὸ ὅποσον ἐν ταῖς δεινότεραις δοκιμασίαις ἔδειξεν ἀφοσιωσὶν εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ὀρθόδοξον πίστιν, τὸ δὲ εἰς τὸ γενονός, διὰ τὸ θέμα τῆς ἡμετέρας ἠνωμένης Ἐκκλησίας, περιλαμβάνον περιόπου 26 μεγάλας ἐπαρχίας, δὲν ἀφίσταται τῶν παλαιῶν Πατριαρχικῶν παραδόσεων οὐδὲ τῶν παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καθιερωθέντων ὅρων πρὸς ἔξαρσιν εἰς τοιαύτην περιωπὴν, προέβη εἰς λύσιν τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Στέμματος καὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 30ὴν Αὐγούστου (12 Σεπτεμβρίου) 1920, ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία μνημονεῖται πάντων τῶν Σέρβων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐν Καρλοβίτῳ, μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ἱερὸν συμβούλιον τῶν Ἀρχιερέων, συνεδριάσαν ἐπισήμως ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ μεγάρῳ καὶ ἐνώπιον τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Θρόνου καὶ Ἀντιβασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ἀνωτέρω λειτουργῶν τοῦ Κράτους, προέβη εἰς τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν:

«Ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία προάγεται εἰς περιωπὴν Πατριαρχείου, ὃ δὲ πρωτοἀθροιστὸς αὐτῶν θὰ ἐκλεγῆ ἄμέσως μετὰ τοῦτο ὡς Σέρβος Πατριαρχῆς».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη ἄμέσως παρὰ τοῦ Κράτους διὰ Β. Δ. μετὰ ταῦτα δ' ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου ἀνεβλήθη ἐπὶ δίμηνον, κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένετο προπαρασκευαστικὴ

ἐργασία καὶ ἡ ἐπεξεργασία προσωρινοῦ Κανονισμοῦ διοργανώσεως τοῦ Πατριαρχείου καὶ πάσης τῆς ἠνωμένης καὶ μεγεθυνθείσης Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Τὴν δὲ 30ὴν Ὀκτωβρίου (12 Νοεμβρίου) 1920 ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου.

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου διενήργησεν ἐκλογικὴ συνέλευσις συσταθεῖσα κατὰ τὸν προγενέστερον καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καθορισθέντα κανονισμόν.

Ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἀρχιερέων ἀπασῶν τῶν ἐνωθεισῶν Ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν, πάντων τῶν Ὀρθοδόξων μελῶν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τοῦ Κράτους, ἀντιπροσώπων στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ διακεκριμένων ἀντιπροσώπων ἱερέων. Πάντα τὰ μέλη ταῦτα τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως, τῆς ὁποίας λόγῳ ἀρχαιότητος, προήδρευσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου καὶ Μητροπολίτης Σερβίας, συνήλθον ἐν Βελιγραδίῳ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, προσηυχῆθησαν εἰς τὸν Ὑψιστον καὶ ἑπικαλέσθησαν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μετὰ ταῦτα δὲ πάντες, πλὴν τῶν Ἀρχιερέων, ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον καὶ προέβησαν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Συμβουλίου τῶν ἀρχιερέων προταθέντων τριῶν ὑποψηφίων (τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βελιγραδίου καὶ Μητροπολίτου Σερβίας Δημητρίου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτου Ἑρζεγοβίνης καὶ Ζαχωιῦ Πέτρου, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Παγκρατίου Μύρωνος) ἐξελέγημεν διὰ μεγίστης πλειονοψηφίας ἡμεῖς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Βελιγραδίου, εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πρώτου Πατριάρχου τοῦ ἀνακαινισθέντος Σερβικοῦ Πατριαρχείου.

Ἀμέσως τὴν ἐπιούσαν, 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου κατὰ νέον ἡμ.) 1920, ἐγένετο ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ ἐκλεγέντος Πατριάρχου. Ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως καὶ εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος ἐτελέσαμεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ πλείστον Ἀρχιερέων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἱερέων τὴν πρώτην Πατριαρχικὴν λειτουργίαν, μνημονεύσαντες ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἁγίων Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη ἡ τοῦ Πατριάρχου ἐγκαθίδρυσις εἰς τὸν ἐν τῷ Ναῷ Πατριαρχικῶν θρόνον. Τῆς τελετῆς τῆς Ἐγκαθιδρύσεως μετέσχε καὶ ἡ Α. Υ. ὃ τότε Ἀντιβασιλεὺς, ἡδη δὲ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος. Ὡς πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος υἱὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐθνικῆς Ἐκκλησίας αὐτοπροσώπως ἐνεχείρισεν ἡμῖν τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, χαριεΐσας ἡμᾶς θερμῶς καὶ ἐκφράσας αἰσθητὰ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν. Ἀπηντήσαμεν τῇ Α. Μ. ἐκφράσαντες εὐχαριστίας πρὸς τε τὸν βασιλικὸν θρόνον καὶ πρὸς σύμπαν τὸ ἔθνος διὰ τὴν πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν κοινὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσιν, καὶ διὰ τὴν σθεναρὰν ὑποστήριξιν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱεροῦ Συμβουλίου τῶν Ἀρχιερέων ὁ Πατριάρχης φέρει τὸν ἑξῆς τίτλον: «Ἀρχιεπίσκοπος Ἰπεκίου, Μητροπολίτης Βελιγραδίου—Καρλοβασίου καὶ Πατριάρχης Σέρβος.»

Περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπληροφόρησαμεν πάντας τοὺς ἁγίους Ὁρθοδόξους Πατριάρχας καὶ πάσας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡδὴ δὲ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν καὶ τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα.

Γνωστοποιοῦντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, δηλοῦμεν συγχρόνως ἐν ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἀνακαινισθέντος Σερβικοῦ Πατριαρχείου, ὅτι πάντες οἱ Ἱεράρχαι τῶν ἐλέω Θεοῦ ἐνωθεισῶν καὶ ἐνισχυθεισῶν Σερβικῶν Ἐκκλησιῶν ἀντιλαμβάνονται τὰ ἐπίμοχθα καθήκοντα αὐτῶν ἐν τοῖς παρούσι καιροῖς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἁγίαν πίστιν, ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ἔχει ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπέναντι τῆς σημερινῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Πάντες οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας αἰσθάνονται ζωηρῶς τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερας συγκεντρώσεως τῶν προσπαθειῶν ἀπασῶν τῶν Ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν πρὸς εὐρύτεραν καὶ καρποφορωτέραν διάδοσιν τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σωτῆρος καὶ παγίωσιν τῆς βασιλείας τῆς ἀγάπης μεταξὺ πάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔθνων. Ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἐνότητι ταύτῃ μεθ' ὅλων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἡ Σερβικὴ Πατριαρχικὴ Ἐκκλησία ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν θὰ ἐπιληφθῇ πάντων τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς κοινῆς ἡμῶν πίστεως, καὶ τοῦτο μετὰ προθυμίας καὶ ἀκαταπαύστως καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν».(Ἐφ. σ. δ', 4).

Ἀγγέλλοντες τῇ ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ὅτι ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ἐν τῷ πνεύματι τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης ἐντολῆς θέλει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι φροντίσει, ἵνα μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διατηρῇ ἀδιασπαστοὺς δογματικὰς καὶ κανονικὰς σχέσεις, παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα ἵνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου λάβητε γνώσιν τῆς εἰς περιωπὴν Πατριαρχείου προαγωγῆς τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, συγχρόνως δ' ἐξακολουθήσητε μετ' αὐτῆς καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰς ἐν

ἀδελφικῇ ἀγάπῃ δογματικὰς καὶ κανονικὰς σχέσεις.

Συνιστῶμεν εἰς τὰς ἀδελφικὰς εὐχὰς τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τὴν τε ἡμετέραν Μετριότητα, ὡς καὶ τὸν εὐλογημένον Βασιλικὸν οἶκον, τὸ εὐλογημένον Σερβικὸν ἔθνος, τὸ Σερβικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἅπαν τὸ ἱερατεῖον τῆς ἡμετέρας ἡνωμένης Ἐκκλησίας.

Παρακαλοῦμεν δ' ὅπως δέξησθε τὸν ἐγκάρδιον ἡμῶν ἀδελφικὸν χαιρετισμόν.

Τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος λίαν ἀφωσιωμένως ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἰπεκίου
Μητροπολίτης Βελιγραδίου—Καρλοβασίου
καὶ Σέρβος Πατριάρχης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Α. Ε. Ἀριθμὸς 1501
1)14 Μαΐου 1923 Ἐν Βελιγραδίῳ.

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ].

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΕΝΟΡ. ΤΑΜΕΙΑ

Πλουσία καὶ δαψιλῆς ἤρχισε νὰ ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλης τῆς Κοινωνίας ἡ εὐεργετικὴ καὶ πεφωτισμένη δράσις τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ναός, τὸ κέντρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει τόσον ἔνδοξον καὶ ὠραῖον παρελθόν, χρησιμεῦσαν ὡς ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς καὶ τὸ σωσίβιον, οὕτως εἰπεῖν, ἐκεῖνο, ὅπερ διέσωσε τὸν Ἑλληνα χριστιανὸν ἐκ τοῦ κατακλισμοῦ τῆς τυραννίας τῶν Ἀγαρηνῶν, ἀρχίζει νὰ καταλαμβάνῃ θέσιν πρωτεύουσας καὶ διακεκριμένης, ἀρχίζει νὰ ἐκπληροῖ ὁλόκληρον τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ὡς κέντρον ἁγιαστικοῦ, διδάσκοντος καὶ εὐεργετοῦντος, ἐνισχύοντος δ. λ. ν. τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀρετῆς, φωτίζοντος τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ διευρύνοντος τοὺς πνευματικὸς αὐτῶν ὀρίζοντας καὶ ἐπιχέοντος ἔλαιον ἐπὶ τὰς χανούσας πληγὰς τῶν ἀποκλήρων καὶ ταλαιπωρουμένων ἑνοσιτῶν.

Ἦδη τὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, Αἴναι, βαθυηδόν, μέλουσι νὰ ἐξελιχθῶσιν εἰς φιλανθρωπικοὺς ὁργανισμοὺς μοναδικούς καὶ νὰ θεραπεύσωσιν ἀνάγκας ἐπιτακτικὰς κοινωνικὰς, δίδουσι τὴν πρώτην ὠθησιν καὶ ἔξαρσιν εἰς τὸν ὀλίγου δεῖν, λησμονηθέντα καὶ ἄγνοηθέντα Ἐνοριακὸν Ναόν. Ἡ φιλανθρωπία, τῆς ὁποίας κέντρον ἀποβαίνει ὁ Ναός, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον γενναῖον βῆμα πρὸς τὸν ἐξαγνισμὸν διὰ τὴν προτέραν του ἀδράνειαν ἀπέναντι τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἐφημέριος ἐπὶ κερφαλῆς ἐπιτελείου Ἑλληνίδων κυριῶν διακρινομένων διὰ τὰ φιλάνθρωπα αὐτῶν αἰσθήματα καὶ τὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ταλαιπωρουμένους εὐγενῆ συμπάθειαν, γίγνεται ὁ παρήγορος

ἄγγελος τῶν ἐν σωματικαῖς ὀδύναϊς τηκομένων μεμαρτυρημένως ἀπόρων ἐνοριτῶν καὶ ὁ φιλόστοργος πατήρ καὶ προστάτης τῶν τυχόν ἐκπεσοῦσάν, ἐν τῇ πολυταράχῃ βιοπάλῃ τῆς ζωῆς, οἰκογενειῶν.

Ὁ Ναός, ὁ μέχρι τοῦδε μόνον λαμβάνων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐνιαχοῦ καταβροχθίζων, ὡς ἄδηφάγος Γαργατούσας, ποσὰ ἀμύθητα, διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἐνισχυομένων διὰ νέων πόρων καὶ προαγομένων ἀνευδότης, πρόκειται μᾶλλον νὰ διδῇ, συνωδὰ τῇ θελήσει τοῦ Φιλανθρωποτάτου Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας, εἰπόντος «μακάριον ἐστὶ διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν».

Ὁ πενιχρὸς οἰκίσκος τῆς πτωχῆς χώρας καὶ τοῦ ὄρφανου, ὅστις ἀγνωεῖται ὑπὸ τῆς ἀντιπαροχομένης αὐτὸν ἐγωπαθοῦς πολυτελείας καὶ τῆς ἀστόργου καὶ παραλόγου, ἐφ' ἧ μὴ δεῖ, σπατάλης, θὰ ζωογονῆται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐπιλέκτων αὐτοῦ συνεργατῶν. Οἱ ἀσθενεῖς ἄποροι ἐνοριταὶ δὲν θὰ ἀποθνήσκωσι ἐγκαταλελειμμένοι καὶ δὲν θὰ σβύνωσιν ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν στερησεων, ὡς ὁ στεροῦμενος ἐλαίου λίνχος, ἀλλὰ θὰ τυγχάνωσι περιθάψεως ὄντως χριστιανικῆς καὶ βοηθείας ἰατρικῆς. Πολλοὶ ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοὶ ἐδήλωσαν ἤδη, ὅτι θὰ παράσχωσι τινὲς μὲν δωρεάν, ἄλλοι δὲ ἀνευ κέρδους οὐδενὸς τὰς γνώσεις τῶν, τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τὰ παυσίλυπά των φάρμακα εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς τῶν Φιλοπτώχων Ἐνοριακῶν Ταμείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Πλὴν, τὰ Φ. Ε. Τ. καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας θὰ παράσχωσιν, εἰς τὴν κοινωνίαν. Θὰ προσπαθήσωσιν, ὅπως τετὴν τέρατα εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀρθῆ τοιουτοτρόπως ἐκ τοῦ μέσου ἀσχημίας, ἦν εἰς ἕκαστον βῆμα καθ' ἡμέραν ἀντικρούομεν, ἀναλαμβάνοντα μὲν νὰ βοηθῶσι τοὺς πραγματικοὺς πένητας, καταγγέλλοντα δὲ εἰς τὴν ἀμοδίαν ἀρχὴν τοὺς μετροχομένους τὴν ἐπαιτείαν ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Παρακολουθοῦντα δὲ ἐπιμελῶς τὴν κατάστασιν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐκάστης ἐνορίας, θὰ στεροῦσι πάσης βοηθείας ἄτομα ἀνάξια ταύτης ὡς φυγόπονα ἢ χρησιμοποιοῦντα πολλάκις τὸ πρὸς θεραπείαν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν διδόμενον χρήμα εἰς σκοποὺς ἀθεμίτους.

Τοιαύτη εἰς τὰς μεγάλας αὐτῆς γραμμὰς ἢ δρᾶσις τῶν Φ. Ε. Τ. τῶν Μητροπόλεων Ἀθηνῶν, ἥτις μέλλει νὰ πραγματοποιηθῆ διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῶν ἀφοσιώσεων εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον τῶν Συμβουλιῶν τῶν Ταμείων. Ὑπεράνω τῶν ἐνοριακῶν τούτων φιλανθρωπικῶν ὀργανισμῶν ἐποπτεῦον καὶ κατευθύνον τὰς ἐνεργείας αὐτῶν—τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, τὸ ἐν τῇ Μητροπόλει λειτουργοῦν. Θὰ ἦτο ἐπίπονον καὶ ἀσκοπον ἐξ ἄλλου ἐν λεπτομερείαις νὰ ἐκθέσῃ τις τὴν δρᾶσιν τοῦ τελευταίου τούτου. Τοῦτο μόνον δεόν νὰ λεχθῆ, ὅτι τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, ἐν δικαιοῦματι ὀλίγων μόνον μηνῶν, τηρουμένων πάντοτε τῶν σχετικῶν ἀναλογιῶν, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ δρᾶσιν ἀγαθοεργόν, οἷον ἐλάχιστα μόνον, καὶ δὴ μακρὰν σταδιοδρομίαν ἔχοντα, φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα τῆς πρωτεύουσῆς. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἔσω-

σεν ὑπάρξεις, ἐσκόρπισε τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν παρηγορίαν εἰς πολλὰς ἀναξιοπαθοῦσας οἰκογενείας, ἐβοήθησεν ἀπόρους μαθητάς, συνέδραμεν ἐν τῇ ἐξευρέσει πόρου ζωῆς νέους ἀπροστατεῦτους καὶ οἰκογενειάρχας. Κρατοῦν δὲ τὰ νήματα ἕκαστου ἐνοριακοῦ ταμείου θὰ ἔρχεται τοῦ λοιποῦ ἀρωγὸν εἰς ὅσα ἐξ αὐτῶν στεροῦνται πόρων. Ὅντως ἡ Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ ζῆ, ἤρχισε νὰ σφύξῃ εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς τὸ αἷμα, ἤρχισεν ἐκπληροῦσα τὸν θεῖον αὐτῆς προορισμὸν.

† Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΗΣ

ΑΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ ΘΡΗΣΚ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ὁ Μακάρ. Μητροπολίτης, ἀμ' ὧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἀπηύθυνε πρὸς τὰς ἐν Ἀμερικῇ θρησκευτικὰς ὀργανώσεις, ὡς εἶχε γνωρίσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τηλεγράφημα, ἐν ᾧ, διεκτρανωδῶν τὰ δεινὰ, αἵτινα ἔπαθον ἐκ μέρους τῶν Τούρκων μέγιστοι χριστιανικοὶ πληθυσμοί, παρεκάλει αὐτὰς εἰς ἔνωσιν τῶν προσπαθειῶν των μετὰ τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων :

«Ἡ καρδία ἡμῶν εἶνε βαρυαλγῆς μέχρι θανάτου—ἐτηλεγράφει—διὰ τὴν ἐξόντασιν ἀθῶων ψυχῶν καὶ διὰ τὰ ἄρητα δεινὰ, τὰ προξενηθέντα εἰς ἑκατομμύρια ψυχῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ πίστις ἡμῶν δοκιμάζεται εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς, ὁ μόνος δὲ ὑπέρμαχος αὐτῆς, ἔτοιμος θυσίαςαι τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλάς ἀπέθη σήμερον μόνη εἰς ἐκτέλεσιν καθήκοντος, ὅπερ θὰ ἔπρεπε νὰ συμμερισθῶσι πάντες οἱ χριστιανικοὶ λαοί... Ἐνώσωμεν, ἀδελφοί τῆς Ἀμερικῆς, τὰς προσπαθείας ἡμῶν πρὸς σοτηρίαν τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ συντελέσωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν διωγμῶν. . . Μὴ καταλίπητε ἡμᾶς μόνους ἐν τοῖς καιροῖς τούτοις· δεόμεθα τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ τῶν προσευχῶν».

Συνεπεία τῆς ἐκκλήσεως ταύτης, μετὰ συντόνους συνεννοήσεις καὶ ἐνεργείας μεταξὺ τῶν ἐκκλησιασ. ὀργανώσεων, μέγας συναγερομὸς ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῶν δεινοπαθησάντων χριστιανικῶν πληθυσμῶν, διὰ ψηφισμάτων δὲ καὶ ἀντιπροσωπειῶν 15 μεγάλας θρησκ. καὶ φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικ. Συμπολιτείας πρῶτον μὲν νὰ ἐνθαρρυνθῆ ἡ Ἑλλάς ἐπαναλαμβανομένην ταχέως τῶν μετ' αὐτῆς διπλωματικῶν σχέσεων τῆς Ἀμερικῆς, δεύτερον δὲ νὰ συστηθῆ διεθνῆς ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῶν προσφύγων, διὰ τὰ δεινὰ τῶν ὁποίων μέρος τῆς εὐθύνης ὑπέχει καὶ ἡ Ἀμερικῆ, καὶ τρίτον νὰ μὴ κυρωθῆ ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἢ μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκη ἂν δὲν ἐπιστρέψῃ αὐτὴ εἰς τὴν νῦν Ἀρμενικὴν Δημοκρατίαν τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἀφαιρεθέντα ἀπ' αὐτῆς ἐδάφη.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐγκατέλιπε λοιπὸν διὰ παντὸς τὰ Πατριαρχεῖα Κων]πόλεως ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Μελέτιος, καθηκόντως ὑποχωρῶν πρὸ τῆς ἀδηρίτου ἀνάγκης, διότι τὴν θυσίαν ταύτην ἐπέβαλλον τὰ ὑψίστα τοῦ Γένους συμφέροντα. Ὁσοῦν ποτε κὰν τραγικὴ ἐγένετο ἡ λύσις τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον τῆς Α. Π. δεθέντος δράματος, συντονιστῆς μερίμνας δέον νὰ καταβληθῇ ὑπὸ πάντων τῶν ταχθέντων φρουρῶν τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους ὅπως ἐν ἄκρᾳ συνέσει ρυθμισθῶσι τὰ τῆς Μεγάλης Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ μηδὲν λωβηθῇ ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸν θησαυρὸν τοῦ μαρτυρικοῦ μέν, ἀλλ' ἐνδόξου παρελθόντος, τὸν διασωθέντα ἐν αὐτῇ ὡς ἐν Κιβωτῷ, ριπταζομένη ἐν ταῖς δειναῖς τρικυμίαις τῆς ἱστορίας τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρὸς ὧμεν, λοιπὸν, παντες, καὶ ἀτενῶς ἔχωμεν πρὸς τὰς θλίψεις καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς κατοδυνωμένης Μητρὸς.

§§ Ἡ Κυβέρνησις ἐτοιμάζει νομοθετικὸν περὶ Ἀσύλων ἀλητοπαίδων διάταγμα. Δὲν ὑπάρχει μέτρον ἐνεργητικώτερον τούτου καὶ διὰ τοὺς ἀλητεύοντας παῖδας καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν. Δὲν εἶνε σπάνιον τὸ θέαμα ἀνηλίκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν ταῖς ὁδοῖς διημερευόντων — ἢ καὶ διανυκτερευόντων—εἰς βίον πλάνητα μετ' ἐπατείας καὶ κυβείας καὶ ἄλλα κακὰ ἐκδεδομένων, ἀνδρουμένων δὲ πάντως εἰς λωποδύτας καὶ διαρρήκτας καὶ κακοποιούς καὶ λυμεῶνας τῆς κοινωνίας. Πάντες οὗτοι δέον νὰ περισυλλεγῶσι μετὰ στοργικῆς μερίμνης, νὰ περιορισθῶσι εἰς ἀσύλα, ἵνα ἐν αὐτοῖς καὶ γράμματα διδασκόμενοι, καὶ θεοσέβειαν, καὶ ἀρετὴν, καὶ ἦθος, καὶ βιοποριστικὴν τέχνην, ἀποβῶσι εἰς πολῖται χρηστοὶ καὶ καλοῦθεις.

§§ Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συγκροτηθεῖσα Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ παρὰ τοῖς Τούρκοις ζωῆς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν λήξαντα πόλεμον ἐδημοσίευσεν ἤδη τὴν ἐνατῆς ἐκθεσιν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔμαθεν ὁ κόσμος ἔκθαμβος πράγματα, ὅμοια τῶν ὁποίων οὔτε παρὰ τοῖς προχριστιανικοῖς ἀγρίοις ἀναφέρει ἡ Ἱστορία. Τὸ σύννηθς τῶν αἰχμαλώτων μαρτύριον ἀπετελεῖτο ἐκ βραδέων καὶ παρατεταμένων κρεουργήσεων πρὸς διασκέδασις τῶν βασανιστῶν. Δικαιολογεῖται βεβαίως ἡ ἐπὶ τηλικαύτῃ βαρβαρότητι ἐν τῷ αἰῶνι τῆς φιλανθρωπίας φρίκη τῶν νομιζόντων ὅτι ἦτό ποτε δυνατὸν νὰ ἐκπολιτισθῇ ὁ Τούρκος. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ἀσυγκρίτως περισσότερον νὰ φρίζωμεν ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐπὶ τῇ ἀπείρως μείζονι βαρβαρότητι τῶν ἐν ταῖς Εὐρώπαις λατρευόντων μετὰ τοσαύτης περιπαθείας τὸν Μαμμωνᾶν, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων δ' ἐπιβολῆς αὐτῶν ἀγαγόντας τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Λωζάνης εἰς τηλικαύτην εὐτέλειαν, ὥστε ὁ μονονουχὶ λησμονηθεὶς καὶ τέως ὀπωσθήποτε περιωρισμένος τουρκικὸς δεσποτισμὸς νὰ ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὴν ὑπερφίαλον αὐτοῦ πτέροναν σύμπασαν τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην;

§§ Πλὴν τῶν 50.000 ἀτόμων, ἅτινα ἀποθνήσκουσιν ἐν Ἑλλάδι ἐτησίως πέραν τοῦ κανονικοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκολουθοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὸν τάφον

40.000 βρεφῶν! Πρόκειται περὶ ἀριθμῶν ὑπευθύνως παρεχομένων ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Χαριτάκη ἐν ἐπαλλήλοις ἀναλυτικωτάτοις καὶ διαφωτιστικωτάτοις ἀρθροῖς, δημοσιευομένους ἐν τῷ «Ἑλ. Λόγῳ».

Κινδυνεύομεν λοιπὸν νὰ ἐξουτωθῶμεν αὐτόχρονα ὡς φυλὴ, ἐὰν δὲν ἐπιδειχθῇ σπουδὴ πρὸς ἀμεσον ἄρσιν τῶν αἰτίων τῆς τρομερᾶς ὄντως ταύτης ἐθνικῆς συμφορᾶς. Τὰ κυριώτερα δὲ τῶν αἰτίων εἶνε ἡ ἔλλειψις κρατικῆς μερίμνης, καὶ ἡ ἀμάθεια. Καὶ τὸ μὲν Κράτος ἤδη ἀπέκτησεν ἴδιον τμήμα ὑγιεινῆς μετεπιτελείου ὄλου ὑγιεινολόγων, οἵτινες πάντως θὰ στρέψωσι κυριώτατα τὴν ἑαυτῶν προσοχὴν πρὸς τὸν ἀπαίσιον τοῦτον ὄλεθρον. Τίς δὲ διδασκαλία γίνεται ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς Παρθενωγυγείοις περὶ βρεφοκομίας καθ' ὄλου, δὲν πρέπει δ' αὕτη ν' ἀναχθῇ εἰς πρῶτιστον ἐν αὐτοῖς μάθημα;

§§ Ἀλλὰ προκειμένου τοῦ λόγου περὶ τῆς ἐθνικῆς ὑγιείας, ἀκούσωμεν καὶ τοῦ πάντων ἀρμολιωτέρου ν' ἀποφαινῆται μετὰ κύρους περὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου θέματος κ. Χρηστομάνου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τμήματος Ὑγιεινῆς καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκθέτων ἐν συνεντεύξει δημοσιογραφικῇ τὴν ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν διαδόσεως τῆς φυματιώσεως προσγνωμένην μεγίστην φθοράν, κακίξει τὴν κακῶς νοσημένην λιτότητα τοῦ Ἑλληνοσ ὡς μηδαμῶς διαφέρουσαν τῆς ὑποσιτίσεως, συνεπεία τῆς ὁποίας ὁ ὄργανισμὸς ἐξασθενῶν ἀποβαίνει εὐνίφορος εἰς τὴν φθίσιν, ἐπάγεται δέ, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰδε, εἰς ἃ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχήν: «Ὁ διδάσκαλος, ὁ σχολικὸς ἱατρός, ὁ ἱερεὺς, οἱ Σύλλογοι τῶν Κυριῶν, αἱ ὑγειονομικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους, δι' ὀμιλιῶν, διὰ διαλέξεων καὶ δημοσιευμάτων πρέπει νὰ κατηχήσωσι καὶ διδάξωσι τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς νέους περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς διαίτης, τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῆς ἀσκήσεως...»

§§ Τῆς νηφαλιότητος καὶ τῆς σωφροσύνης οἱ ἐρασταὶ μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσι τὸν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀγῶνα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κράτους. Τὸν ἐκ τῆς μέθης κίνδυνον καὶ ἄλλα κράτη κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας δεκαετηρίδας κατανοήσαντα, ἀπέρουσαν δι' αὐστηρῶν νόμων τὴν πρὸς πόον χρῆσιν του εἰνωπνεύματος, παρὰ τὰ οὕτω προξενούμενα τεράστια ἐν τῷ κοινῷ τῶν ἐσόδων ρήγματα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ δὲ γεγονός, ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ εὐρύτατα διὰ κλιματολογικοῦς λόγους οἰνοπνευματοποιοῦσῃ Ρωσίᾳ, πολὺ πρὸ τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως διὰ δρακοντείου νόμου εἶχεν ἀπαγορευθῆ τὸ οἰνώπνευμα, εἶνε λίαν χαρακτηριστικὸν τῆς κοινῆς συναίσθησεως τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκφυλισμοῦ κινδύνου. Ταῦτα ἀναφέρομεν. ἵνα δώσωμεν ἀφορμὴν πρὸς παρομοίας ἀκίφεις καὶ παρ' ἡμῖν ἂν ὄχι εἰς τὸ ἐπίσημον Κράτος, ἀλλὰ τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Μεταξὺ τῶν τόσων πολυσκόπων συλλόγων, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συμπηχθῇ καὶ Σύλλογος ἀντιαλκοολικός;

§§ Δριμυτάτην διαμαρτυρίαν γλώσσα μετέρχεται τὸ τῆς Γ'. Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Κύπρου πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὴν ἐν Λαζάνῃ Διά-

σκεψιν ψήφισμα, ὅπερ, φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, συνετάχθη ἐξ ἀφορμῆς δηλώσεως τοῦ Ἀγγλοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν, καθ' ἣν ἐν τῇ Κύπρῳ δὲν ἐφθασεν εἰσέτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν πολιτικῆς ἀναπτύξεως, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ παροχὴ συνταγματικῆς ἐξουσίας». Ἡ Συνέλευσις δηλοῦσα ὅτι ἐμμένει ὁμοθυμῶς καὶ ἀμετακλήτως εἰς τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ὅπως ἐνωθῆ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος», καὶ ζητοῦσα ὅπως μέχρι τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐνώσεως ταύτης παραχωρηθῆ τῷ Κυπριακῷ λαῷ συνταγματικὴ διοίκησις, ἵνα καὶ αὐτὸς μετέχη τῶν τῆς διοικήσεως εὐθυνῶν, «διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ὕβρεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν», ὡς καὶ κατὰ τῆς «παραβιαζούσης τὰς ὑφισταμένας ἀνεπαρκεῖς ἐλευθερίας» Κυβερνήσεως τῆς νήσου, πρὸς δε καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς κατάργησιν τῶν παλαιγενῶν δικαιωμάτων συμμετοχῆς τῶν Ἐκκλ. Ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει. Θαυμάσωμεν καὶ τὴν χαλυβδίνην ἐμμονὴν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὸν ἕνα καὶ μοναδικὸν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἐνώσεως πόθον, ἀλλὰ καὶ τὸν βαθὺν τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως σεβασμὸν πρὸς τόσον πεπαρησιασμένην γλώσσαν ὑπηκόου λαοῦ.

II.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ ποιηὴ ἐξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας τοῦ ἱερέως Παρίση Μέμου.

— Διεβιβάσθη τῷ ὑπουργεῖῳ αἰτήσεις τοῦ ἱεροκήρυκος Θεοδώρου Κωτσάκη περὶ εἰκοσιπενθημέρου ἀδείας ἀπουσίας διὰ Φιλιατρα καὶ Ἀθήνας.

— Ὁ ἱερεὺς Φώτιος Τζούνης ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν κατεδικάσθη εἰς πενταετῆ ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Ὁ ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Τριανταφύλλου καὶ ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καρυστίας κατεδικάσθη εἰς ἰσόδιον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Ὁ ἱερεὺς Εὐάγγελος Λιγγόνης ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας κατεδικάσθη λίαν ἐπιεικῶς εἰς ἐξάμηνον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ πρὸς ἔγκρισιν συμπληρωμένος πῖναξ εἰσφορῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ Γραφείου Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθηνῶν. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη νὰ παρακληθῆ τὸ ὑπουργεῖον ὅπως τὰ γραφικὰ ἐξόδα τῶν Μητροπολ. Γραφείων ἀυξηθῶσιν εἰς τριακοσίας μὲν δραχμὰς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθηνῶν εἰς ἑκατὸν δὲ ὄλων τῶν λοιπῶν.

ἹΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, εἰς μνήμην τοῦ πρώτου κηρυξαντος τὸν Χριστιανισμόν ἐν Ἀθήναις Ἀποστόλου Παύλου, διωργανώθη μεγάλη θρησκευτικὴ συγκέντρωσις ἐπὶ τῆς πτυχῆς παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον. Αἱ περὶ τὸν καιρὸν τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης συγκεντρώ-

μεναι Ἐνώσεις τῶν νέων καὶ κορασιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τὸν αἶδον Μάρκον Τσακτάνην μετέβησαν ἐν σώματι, συνηθροίσθη δὲ πολυάριθμος πλῆθος εὐσεβοῦς λαοῦ, ἀνελθὼν μετὰ τῶν μελῶν τῶν ἐνώσεων εἰς πολλὰς χιλιάδας. Πρωτοστατήσας τῆς θρησκευτικῆς ταύτης τελετῆς ὁ Μακ. Μητροπολίτης ὠμίλησε πρὸς τὸν λαὸν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ καθόλου.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀρχάσιν τὸν Μακ. Μητροπολίτην.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (15) πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ εὐλογίαν τοῦ ποιμνίου μεταβάς εἰς Μενιδιον ὁ Μακ. Μητροπολίτης ἐτέλεσε τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγ. Βλασίου καὶ ἐδίδαξε τὸν λαόν, εἶτα δὲ ἐδέχθη τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου καὶ ἐξήτασε τὰς διαφόρους αὐτοῦ πνευματικὰς ἀνάγκας.

— Ἐχορηγήθη μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Αἶδον. Ἡλίαν Ἀνδρικόπουλον, Ἐφημέριον τοῦ Ἐνταῦθα Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κων. νου (Ὁμονοίας)

— Ἐχορηγήθη εἰκοσαήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Αἶδον. Ἀντώνιον Καλογήρου, Ἐφημέριον ἐν Πειραιεὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κων. νου (Πυριτιδοποιείου) ὁ Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Μωρέας.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου (Λυκαβητοῦ) ὁ Αἰδ. Παλαιολόγος Οἰκονομίδης.

— Ἐχορηγήθη εἰκοσιπενθημέρος ἄδεια εἰς τὸν Αἶδον. Θεόδωρον Σούμμην Ἐφημέριον τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου, ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἐπεσκέφη τὸ χωρίον Βαρνάβα ἐνθα παρέμεινεν ἐπὶ δύο ἡμέρας, λειτουργήσας καὶ ὁμιλήσας κατ' ἐπαναληψιν εἰς τοὺς κατοίκους. Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ καὶ ὁ θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων, δεδομένου ὅτι ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὀλόκληρον, δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν κοινότητα αὐτῶν Ἐπίσκοπος. Ὡσαύτως ἐπεσκέφη τὰ ἐκεῖ πλησίον χωρία Καπανδρίτι καὶ Μάζι, ἐνθα ἐπίσης ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησεν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΥΡΥΝΩΝ — ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ.

Πάνδημος ἐγένετο ἡ ὑποδοχὴ τοῦ τὴν 9 Ἰουνίου ἀφικομένου εἰς Δημητσάνην νέου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου. Τὸν νέον ἱεράρχην, ὅπαντηθέντα ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐξωτῆς πόλεως, προσεφώνησεν εὐχλωτῶς ἔξωθεν τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἀγ. Κυριακῆς καὶ πλησίον τοῦ ἀνδριάντου Γρηγορίου τοῦ Ε'. ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Γεώργιος Μαλοῦκος, μετὰ τὴν κατάλληλον δὲ τῇ περιστάσει ἀντιφώνησιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἐγένετο ἡ δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ὁ Σεβ. ἀνέπτυξε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐφραδειᾶς τὰς Χρ. κάς ἀληθείας καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, συστήσας κυρίως ὁμονοίαν καὶ εἰρήνην. Ὁ ἐξόχος λόγος τοῦ νέου ἱεράρχου ἐνεποίησε θαθεῖαν αἴσθησιν, τὸ καθ' ὅλου δ' ἡ Γορτυνία εἶνε ἐνθουσιασμένη ἐκ τῆς ἐλευθερίας

τοῦ νέου Μητροπολίτου καὶ ἔχει πεποιθῆσθαι ὅτι ἄρχεται νέα θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ δράσις καὶ ζωή.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ

Ἐληξαν τὰ μαθήματα τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς μὲ λίαν εὐχριστὰ ἀποτελέσματα, παρα τὰς δυσχερείας τὰς παρεμβληθείσας λόγῳ τῶν διακοπῶν ἐξ αἰτίας τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύρου, ὅφ' οὗ προσεβλήθη καὶ ὁ Διευθυντὴς κ. Σωκρατὴς Ἀναζηλῆς, καὶ λόγῳ τῆς καταλήψεως τῆς Σχολῆς ὑπὸ τῶν προσφύγων. Δυστυχῶς παρετηρήθη μείωσις τῶν ἐγγραφέντων κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα. Οὕτω, ἐνεγράφησαν μαθηταὶ τὸ 1922—1923 ἐν ὄλθ 26, τὸ 1921—1922 ἐνεγράφησαν 45 καὶ τὸ 1920—1921 ἐνεγράφησαν 55. Ἡ προϊῶσα αὕτη μείωσις τῶν τροφίμων τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν οἰκτραν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ Κλήρου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτης, προτιθέμενος νὰ χρησιμοποίησιν τὴν ἀδειαν αὐτοῦ, διέκοψε τὰ κατὰ Κυριακὴν Κατηχητικὰ Κηρύγματα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου. Τὰ κατὰ τὸς θείας Λειτουργίας Κηρύγματά του ἐξακολουθεῖ τακτικῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ|ΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πρὸς τὸν τύπον πληροφορίας ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔφθασεν ἤδη εἰς Ἄγιον Ὅρος ἐγκαταστήσεται δ' ἐν τῷ ἀναχωρητηρίῳ τοῦ Μολοποτάμου, ἔνθα ἐπὶ μακρὸν ἐφησυχάζει καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἰωακείμ Γ' μετὰ τὴν πρώτην Πατριαρχεῖαν.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΤΑΜΕΙΟΝ

Διακηρύττει

Ὅτι τὴν 29ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐν τῷ Μεγάλῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τεσσαρακοντα περὶπου ὀκτὰδες ἀργυρῶν ἀναθημάτων ὡς καὶ ἀργυρᾶ κανδήλαι. Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1923

(Ἐκ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου)

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσαι, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Γρεβενοῖς καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ μίσθωσις τοῦ ὑδρομύλου τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας εὐρισκομένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Τουρνικί, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 31 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 6 Ἰουλίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Βλαχόπουλος
Γαβριὴλ Ζαχαράκης Μοναχὸς
Νικάνωρ Ναοῦμ Ἱερομοναχὸς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσαι, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ ἐκποίησις 160 ὀκτὰδων ἐρίων αἰγείων καὶ 40 ὀκτὰδων ἐρίων ἀρνεῖων συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 6 Ἰουλίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Βλαχόπουλος
Γαβριὴλ Ζαχαράκης Μοναχὸς
Νικάνωρ Ναοῦμ Ἱερομόναχος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσαι, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ μίσθωσις τοῦ ὑδρομύλου τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας τοῦ κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Καλλιανὴ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 ἐ. ἔ. διακηρύξεως εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 5 Ἰουλίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς
Ἀγαθὰγγελος Βλαχόπουλος
Μοναχ. Γ. Γαβριὴλ Ζαχαράκης
Ἱερομ. Νικάνωρ Ναοῦμ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσαι, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Δεσκάτῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ μίσθωσις τοῦ ὑδρομύλου τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας κειμένου εἰς τὴν θέσιν «Ποταμιὰ» τοῦ χωρίου Λουζιανῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 34 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 6 Ἰουλίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Βλαχόπουλος
Μοναχ. Γαβριὴλ Ζαχαράκης
Ἱερομ. Νικάνωρ Ναοῦμ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱ. Μονῆς «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου τῆς χρυσολεοντίσσης»

Προκηρῶσαι

Ὅτι τὴν 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ λεμονοπερβολίου μετὰ τοῦ κήπου ἀρδευτικῶν φρεατῶν πετρολαομηχανῆς μετὰ τοῦ μύλου καὶ τῆς συνεχομένης ἀμπέλου τῆς Μονῆς ὑπὸ ὄρους διατυπούμενος ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατατεθειμένου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν τῇ πόλει Αἰγίνῃς καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἔξωθι καφενείου Καργιαννῆ.

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 10 Ἰουλίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Λαυρέντιος Μανιατάκος
Μοδέστος Σκούφης Ἱερομόναχος
Ε. Καραδήμας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κλεωνῶν Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Δημητρίου ἐπικαλουμένης Στεφανίου

Διακηρύττει

πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν περὶ δικτοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Μπερμπατίου κειμένων ἀγρῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς. Ἡ δημοπρασία θὰ ἐνεργηθῇ ἐν Χιλιμοδίῳ τῇ 22 Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κλεωνῶν Δημητρίου Μπαχταλιᾶ καὶ ἐνός μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 28 ἐ. ἔ. ἡμετέρας συγγραφῆς ὑλοθετώσεως. Ἡ πρώτη προσφορά ἀτέρχεται εἰς τὸ ποσὸν ἐκ δισαχ 800 ἐτησίως.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Στεφανῇ τῇ 9 Ἰουλίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Θεοστής Ριζόγιαννης
Γεωγ. Μπαλάφας

Τόποις «Φοίνικος», Σταδίου 38 Ἀθῆναι